RELIKVIJE SV. BAZILIJA VELIKOG

U ŽUPNOJ CRKVI SV. ĆIRILA I METODA U ZAGREBU - GORNJI GRAD

Pokazao si se nepokolebljivim temeljem Crkve,
učeći sve ljude sigurnom vladanju nad sobom,
što si i svojim naukom potvrđivao,
o svjetlilo s neba, časni oče Bazilije!

Na mjestu današnje crkve sv. Ćirila i Metoda stajala je od 1799. do 1885. godine crkva sv. Bazilija Velikog

Na mjestu današnje grkokatoličke župne crkve sv. Ćirila i Metoda nalazila se sve do 1885. godine crkva sv. Bazilija Velikog. Crkva sv. Bazilija Velikog na zagrebačkom Gornjem Gradu podignuta je 1799. godine za potrebe vjernika koji su tijekom 18. stoljeća u središte Zagreba doselili s područja Žumberka. Zbog sve većeg broja župljana crkva je postala premala a izgradnju nove crkve dodatno je potaknuo i veliki zagrebački potres 1880. godine. Nakon što je 1885./86. podignuta nova župna crkva i posvećena slavenskoj braći sv. Ćirilu i Metodu u apsidi je i dalje ostala velika slika sv. Bazilija kao spomen na nekadašnju crkvu koja je bila posvećena ovom velikom crkvenom naučitelju.

U crkvi se nalaze relikvije (moći) sv. Bazilija Velikog

U župnoj crkvi nalaze se i relikvije (moći) sv. Bazilija Velikog pred kojima se redovito održavaju molitve za zdravlje. Moći tj. relikvije Sveca su Križevačkoj eparhiji darovane od strane Svete Stolice iz Rima još tijekom 18. stoljeća. Relikvije Sveca uprisutnjuju njegovu osobnost i veliki su blagoslov za cijelu zagrebačku grkokatoličku zajednicu kao i za sve vjernike koji se tu dolaze pokloniti moćima velikog biskupa i teologa. Blagom biskupu Baziliju vjernici upućuju molitve napose za bolesnu djecu i mlade koji su potrebni nebeskog zagovora. Sveta Crkva potiče vjernike da se s pouzdanjem mole sv. Baziliju koji kod Svevišnjeg Boga u vječnosti zaista može izmoliti sve ono što od njega pobožni ljudi traže.

IZ ŽIVOTA SVETOG BAZILIJA VELIKOG

Sveti Bazilije potječe iz ugledne kršćanske obitelji. Djed Bazilija Velikog bio je nadaleko poznati bogati građanin Ponta – pokrajine koja se proteže uz Crno more. Imovina Bazilijeva djeda prelazila je i na područje pokrajina Kapadocije i Armenije. Bio je revan kršćanin i uvelike je pomagao siromašnima. Bazilijeva baka zvala se Makrina. Za vrijeme cara Maksima Deze obitelj je prognana sa svog posjeda i Bazilijev djed samo je lovom tijekom sedam godina (304.-311.) uzdržavao svoju obitelj. Nakon sedmogodišnjeg progonstva vraćen im je posjed te se obitelj vraća u svoj rodni kraj. Bazilijev otac također se zvao Bazilije, a majka Emilija. O životu Bazilijeva oca vrlo je malo podataka. Zna se da je Bazilijev otac bio pravnik i da se nastanio u Cezareji - glavnom gradu pokrajine Kapadocije. Svakako je u svojoj sredini bio poznat kao ljubitelj knjige i veliki govornik. Za njega se bilježi da je bio „učitelj kreposti". Bazilijevi roditelji bili su veoma bogati, a dio svoga bogatstva darovali su siromašnima. U braku Bazilija i Emilije rodilo se desetero djece, pet kćeri i pet sinova. Od kćeri poznato je samo ime najstarije Makrine koja je kasnije postala svetica. Najstariji sin bio je Bazilije kasnije svetac prozvan Veliki, zatim Navkracije, zatim Grgur i Petar. Peti sin umro je kao dijete. Navkracije je umro u mladosti kao monah. Grgur je postao svećenik a kasnije i biskup, poznat je u povijesti Crkve pod nazivom sv. Grgur Niški. I brat Petar postao je biskupom te je kasnije postao poznat kao sv. Petar Sevastijski. Konačno sveti Bazilije Veliki bio je nadbiskup u Cezareji Kapadocijskoj. Životopis sv. Bazilija Velikog napisao je njegov rođeni brat sv. Grgur Niški. Bazilije je rođen krajem 329. godine u Cezareji Kapadocijskoj. Veliki utjecaj u njegovoj mladosti imali su njegova baka i najstarija sestra. Školovao se u Cezareji, Carigradu i Ateni. U Ateni je stekao iznimne govorničke vještine. Zbog svojih govorničkih sposobnosti nazivali su ga „vatrenim govornikom". Po završetku školovanja vraća se u Cezareju Kapadocijsku. Dio vremena proveo je u pustinji kao monah asket. Živo je samo 49 godina. Tijekom svog života napisao je djela u kojima brani Crkvu od krivovjeraca. Iz iskustva redovničkog života kasnije je napisao i monaška pravila. Osobito je značajno što je tijekom svog života napisao i liturgiju koja do danas nosi naziv po njemu- Liturgija sv. Bazilija. Veoma je zanimljivo da se protivio velikim manastirima a zalagao se za male manastire i monaške zajednice do najviše deset monaha. Smatrao je da se u malim monaškim zajednicama kvalitetnije ostvaruje duhovni život. Već za svoga života stekao je glas svetosti. Umro je na Novu Godinu 1. siječnja 379. godine.

Po svoj zemlji pronijelo se propovijedanje tvoje i ona je prihvatila
tvoju riječ kojom si ti naučavao ono što je ugodno Bogu.
Objašnjavao si bit stvari, uljepšavao ljudske običaje.
O kraljevski svećeniče, časni oče Bazilije,
moli Krista Boga, da spasi naše duše!

Izdavač: Župa sv. Ćirila i Metoda, Zagreb - Gornji Grad
Uredio: o. Daniel Vranešić, župnik
Web: www.zupasvcirilaimetoda.hr